

1. velikonoční modlitební setkání (v týdnu po 3. neděli velikonoční, která připadá na 15.4.2018)

*Pokud se dobře neznáte, je vhodné začít **krátkým představením** a něco o sobě říci.*

*Setkání začínáme **znaméním kříže** a následující **modlitbou**:*

Otevři, Bože, naše srdce, abychom slyšeli tvé slovo; na všech životních cestách, zvláště pak v úzkosti a v pochybnostech, na něho spolehli a navzájem se jím potěšili. A pomoz nám vytvářet živé společenství v Kristu, našem Pánu. Amen.

*Nyní si přečtete **úryvek z Písma svatého: Sk 3,1-12a; 4,1-22** (Sk 4,8-12 uslyšíme jako první čtení v liturgii příští neděle.)*

³Petr a Jan šli o třetí hodině do chrámu k odpolední modlitbě. ²Právě tam přinášeli nějakého člověka, chromého od narození; každý den ho posadili u chrámové brány, které se říká Krásná, aby prosil o almužnu ty, kdo tam vcházeli. ³Když viděl přicházet do chrámu Petra a Jana, prosil také je o almužnu. ⁴Petr spolu s Janem na něj upřeli zrak a řekli: „Pohled na nás!“ ⁵Obrátil se k nim a čekal, že od nich něco dostane. ⁶Petr však řekl: „Stříbro ani zlato nemám, ale co mám, to ti dám: Ve jménu Ježíše Krista Nazaretského vstaň a chod!“ ⁷Vzal ho za pravou ruku a pomáhal mu vstát; a vtom se chromému zpevnily klouby, ⁸vyskočil na nohy, vzpřimil se a začal chodit. Vešel s nimi do chrámu, chodil, skákal radostí a chválil Boha. ⁹A všichni ho viděli, jak chodí a chválí Boha. ¹⁰Když poznali, že je to ten, co sedal a žebral před chrámem u Krásné brány, žasli a byli u vytržení nad tím, co se stalo. ¹¹Protože se držel Petra a Jana, všichni se k nim v úžasu sběhli do sloupoví, kterému se říká Šalomounovo. ¹²Když to Petr viděl, promluvil k lidu. (...)

⁴Když Petr a Jan ještě mluvili k lidu, přišli na ně kněží s velitelem chrámové stráže a saduceji, ²rozhořčeni, že učí lid a hlásají, že v Ježíši je vzkříšení z mrtvých. ³Násilím se jich chopili a vsadili je na noc do vězení, neboť už byl večer. ⁴Ale mnozí z těch, kteří slyšeli Boží slovo, uvěřili, takže jich bylo již na pět tisíc.

⁵Druhý den se shromáždili jeruzalémští představitelé židů, starší a znalci zákona, ⁶velekněz Annáš, Kaifáš, Jan a Alexandr a ostatní z velekněžského rodu, ⁷dali předvést Petra a Jana a začali je vyslyšet: „Jakou mocí a v jakém jménu jste to učinili?“ ⁸Tu Petr, naplněn Duchem svatým, k nim promluvil: „Vůdcové lidu a starší, ⁹když nás dnes vyšetřujete pro dobrodiní, které jsme prokázali nemocnému člověku, a ptáte se, kdo ho uzdravil, ¹⁰vězte vy všichni i celý izraelský národ: Stalo se to ve jménu Ježíše Krista Nazaretského, kterého vy jste ukřižovali, ale Bůh ho vzkřísil z mrtvých. Mocí jeho jména stojí tento člověk před vámi zdravý. ¹¹Ježíš je ten kámen, který jste vy stavitelé odmítli, ale on se stal kamenem úhelným. ¹²V nikom jiném není spásy; není pod nebem jiného jména, zjeveného lidem, jímž bychom mohli být spaseni.“

¹³Když viděli odvahu Petrovu i Janovu a shledali, že jsou to lidé neučení a prostí, žasli; poznávali, že jsou to ti, kteří bývali s Ježíšem. ¹⁴A když viděli, že ten uzdravený člověk tam stojí s nimi, neměli, co by na to řekli. ¹⁵Poručili jim, aby opustili zasedání; pak se mezi sebou radili: ¹⁶„Co s těmi lidmi uděláme? Bůh skrze ně způsobil zřejmý zázrak. Všichni, kdo bydlí v Jeruzalémě, to vědí, a my to nemůžeme popřít. ¹⁷Aby se to však příliš nerozneslo v lidu, pohrozíme jim, že už Ježíše nikomu nesmějí zvěstovat.“ ¹⁸Zavolali je tedy a přikázali jim, aby jméno Ježíšovo vůbec nerozhlášovali a o něm neučili.

¹⁹Ale Petr a Jan jim odpověděli: „Posuďte sami, zda je před Bohem správné, abychom poslouchali vás, a ne jeho. ²⁰Neboť o tom, co jsme viděli a slyšeli, nemůžeme mlčet.“ ²¹A tak jim pohrozili a propustili je, protože nenašli nic, zač by je mohli potrestat; také měli obavy z lidu, neboť všichni chválili Boha za to, co se stalo. ²²Tomu chromému, který byl zázračně uzdraven, bylo totiž už přes čtyřicet let.

*Po přečtení bude následovat **pár minut ticha**, abychom se znovu vrátili k textu Písma. Při pročítání se zastavíme u toho, co se nás dotýká, nebo spojuje s naším životem. Pokuste si odpovědět na přiložené **otázky**:*

1. Kdo nebo co v tvém okolí (rodině, církvi, společnosti) je ochromeno a potřebuje uzdravit? Co pro to můžeš jako křesťan/ka (tzn. ve jménu Ježíše Krista Nazaretského) udělat?
2. Vyčetl ti někdy někdo dobro, které jsi udělal/a? Snažil se tě někdy někdo umlčet? Jak jsi na to reagoval/a?
3. Velekněží a saduceové odmítali zmrtvýchvstání Krista. Co nám v životě brání otevřít se novým skutečností a přijmout je?

*Po zamyšlení nad Písmem následuje **společné sdílení**. Můžeme si navzájem stručně říci, co nás v biblickém textu zaujalo, popř. je možné navázat na otázky. Nasloucháme jeden druhému bez komentování. Nevedeme diskusi. Pán k nám často mluví právě skrze ústa druhého člověka.*

*Druhou částí setkání je **modlitba**, ve které můžeme stručně vyjádřit chvály, poděkování a prosby. Další částí budou **společné přimluvy**. Prosby vyjadřujeme svými slovy a společně odpovídáme „Pane smiluj se“. Modlíme se za to, co nás trápí i za osoby, za které a na jejichž úmysly se chceme v tomto společenství modlit. Je to velká vzácnost moci se modlit ve svých záležitostech nejen sám, ale i spolu s jinými. Na konci se všichni pomodlí modlitbu **Otče náš**.*

Než se rozejdeme, domluvíme se na datu a místě dalšího setkání, které by se mělo konat v týdnu po 5. neděli velikonoční, která připadá na 29.4.2018. Při větším počtu účastníků je možné skupinku rozdělit. Text k další modlitbě vám dodá vedoucí, nebo si ho stáhněte z internetových stránek farnosti <http://www.farnostvrsovice.cz/>